

FORUM VOOR HET EUROPEES BURGERINITIATIEF

ÉÉN VAN ONS

INFO – MEEPRATEN – CONTACTEN – ADVIES

| INHOUDSOPGAVE

ÉÉN VAN ONS

3

De campagne voor
“Eén van ons”

4

De impact van “Een van ons”

7

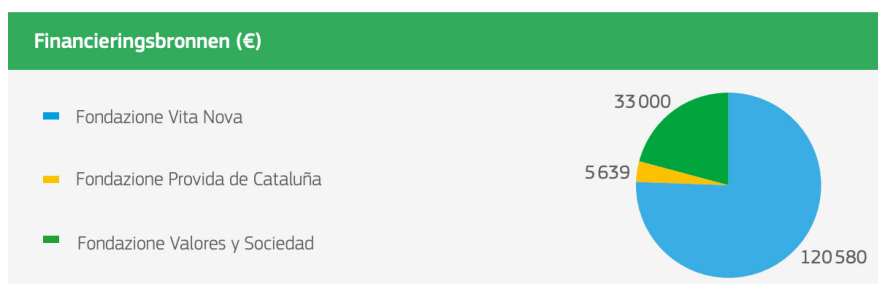
1

ÉÉN VAN ONS

Eén van ons, dat op 11 mei 2012 werd geregistreerd, was een van de eerste Europese burgerinitiatieven waarvoor meer dan 1 miljoen handtekeningen werden opgehaald. Het initiatief had betrekking op de rechtsbescherming van de waardigheid, het recht op leven en de integriteit van elk menselijk wezen, vanaf de bevruchting. Het wilde in de eerste plaats een einde maken aan de EU-financiering van activiteiten waarbij menselijke embryo's worden gebruikt, en dan vooral in de sfeer van onderzoek, volksgezondheid en ontwikkelingshulp.

Het burgerinitiatief "Eén van ons" is een voorbeeld van een geslaagd initiatief waarbij ook een wetsvoorstel zat. In dat voorstel werd om drie wetswijzigingen gevraagd. De organisatoren richtten voor hun campagne in september 2013 ook een organisatie met rechtspersoonlijkheid opgericht, de "One of Us Federation".

Ondanks dat succes besloot de Europese Commissie om niet over te gaan tot de gewenste herziening van de wetgeving, omdat zij het bestaande wetgevingskader voldoende achtte.

Succesfactoren

- Steun van het Vaticaan
- Sterke nationale comités
- Bij de campagne lag de nadruk op landen waar dit thema al veel aandacht trok

2

De campagne voor “Eén van ons”

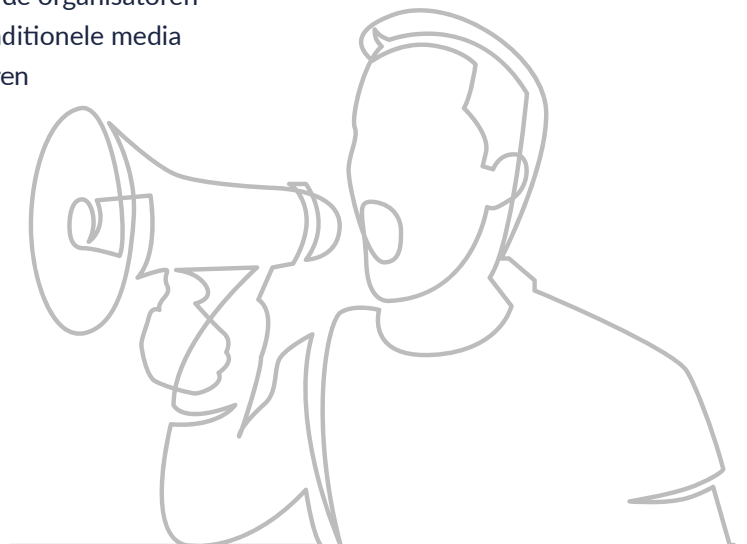
Vorbereiding

Ngo's uit landen met een solide en gevestigde pro-life-beweging (Frankrijk, Duitsland, Polen, Spanje en Italië) begonnen contact op te nemen met hun tegenhangers in andere landen die de campagne via nationale comités konden voeren. Het geld dat nodig was voor de centrale coördinatie van het initiatief in Brussel (vergaderingen, reiskosten, enz.) werd bijeengebracht door de partnerorganisaties. Bovendien zorgden de nationale comités voor hun eigen fondsenwerving ten behoeve van hun eigen nationale campagne.

Uitvoering

De campagne begon meteen na de registratie. De periode van twaalf maanden voor het verzamelen van handtekeningen ving toen nog altijd meteen na de registratie aan. Nu mogen de organisatoren daar tot zes maanden mee wachten. De eerste vijf maanden van de campagne “waren we vooral bezig met het opzetten van de campagnestructuur in de 28 EU-landen”. De eigenlijke campagne en het verzamelen van handtekeningen konden pas beginnen toen we daarmee klaar waren. Alle handtekeningen werden dus binnen zes maanden verzameld.

De campagne werd voor een groot deel via de media en online gevoerd. Om informatie te geven en mensen te overtuigen, zetten de organisatoren een speciale website op en zochten zij contact met de traditionele media (bijvoorbeeld door interviews te geven). Tegelijkertijd waren de organisatoren ook actief op Facebook en Twitter.

| Verzamelen van steunbetuigingen

Er werd een algemene campagnestrategie afgesproken: elk nationaal comité kon daarbij een eigen campagne voeren en zelf een nationale ambassadeur zoeken om het initiatief te promoten en de mensen over te halen om steun te betuigen.

De strategie was gebaseerd op de volgende stappen:

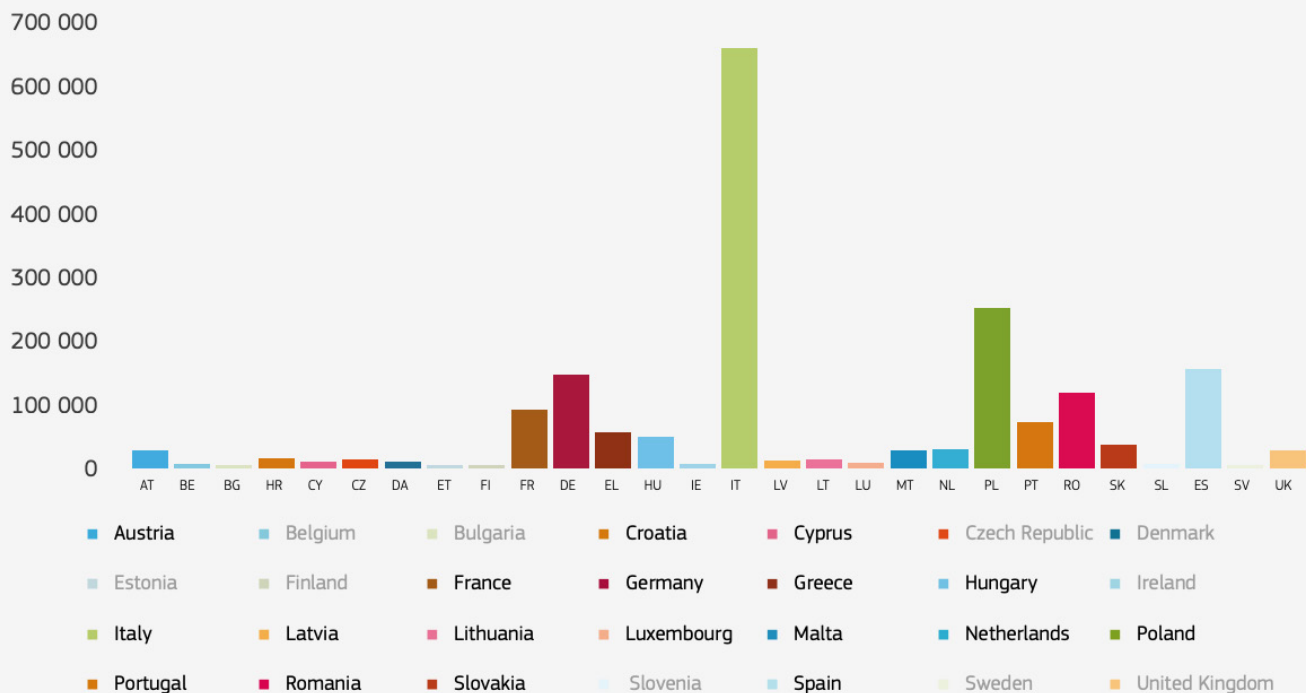
1. het minimum aantal handtekeningen ophalen in zeven landen
2. 1 miljoen handtekeningen verzamelen
3. 1,2 miljoen handtekeningen verzamelen voor het geval dat sommige handtekeningen ongeldig zouden blijken
4. 1,5 miljoen handtekeningen verzamelen om de boodschap van het burgerinitiatief kracht bij te zetten
5. zo veel mogelijk handtekeningen verzamelen in zo veel mogelijk landen

Een van de grootste uitdagingen voor de organisatoren waren de technische problemen bij het opzetten van het online-verzamelsysteem. Vanwege die opstartproblemen besloot de Commissie, hoewel de EU-verordening haar daartoe niet verplichtte, om het online-verzamelsysteem van de organisatoren te hosten, en om technische hulp en instructies te geven. Bij wijze van uitzondering accepteerde de Commissie voor alle initiatieven die vóór 31 oktober 2012 geregistreerd waren, ook nog handtekeningen tot 1 november 2013 (dus na de officiële termijn van twaalf maanden).

Bij het sluiten van de verzamelperiode op 1 november hadden vrijwilligers ongeveer 65% van de handtekeningen op papier ingezameld. De overige 35% was via internet binnengekomen.

Aantal steunbetuigingen (vetgedrukte landen geven aan waar de drempelwaarde is bereikt)

| Verificatie en indiening

Het initiatief werd op 28 februari 2014 ingediend, samen met certificaten die bevestigden dat er in totaal 1 721 626 geldige steunbetuigingen waren ontvangen.

3

De impact van “Een van ons”

Onderzoek en besluit van de Commissie

De organisatoren hadden op 9 april 2014 een gesprek met de Europese commissaris voor Onderzoek, Innovatie en Wetenschap en de adjunct-directeur-generaal voor Ontwikkeling en Samenwerking (zie [persbericht](#)). De volgende dag presenteerden zij hun initiatief tijdens een [openbare hoorzitting](#) in het Europees Parlement.

In haar [mededeling](#) van 28 mei 2014 (zie [persbericht](#)) verklaarde de Commissie dat zij geen wetgevingsvoorstel zou indienen omdat het financieringskader recentelijk nog was behandeld en goedgekeurd door de EU-lidstaten en het Europees Parlement.

Meer informatie over de vervolgstappen is te vinden op de [website van het Europees burgerinitiatief](#).

| Follow-up

De organisatoren hielden hun sympathisanten per e-mail op de hoogte van de resultaten. Zij “gaven de verzamelde aantallen handtekeningen door aan hun contactpersonen in de verschillende landen”, met de bedoeling dat de successen van anderen hun zouden motiveren. Zodra “in de verschillende landen het vereiste minimumaantal handtekeningen was bereikt”, speelden de organisatoren daarop in om “de anderen ertoe te brengen hun nationale campagnes een zetje te geven”.

Het Europees burgerinitiatief was het begin van een langduriger samenwerking. De campagne heeft geleid tot de oprichting van de One of Us Federation, die zowel op Europees als op nationaal niveau actief bleef. Uit dit voorbeeld blijkt hoe een Europees burgerinitiatief mensen niet alleen helpt om hun stem te laten horen, maar ook om met gelijkgestemden in contact te komen om op langere termijn een gezamenlijk doel te bereiken.

Hun succes ten spijt zeggen de organisatoren nu dat zij een iets andere aanpak zouden kiezen, mochten ze nog eens campagne moeten voeren. Het belangrijkste punt zou de organisatorische voorbereiding van hun campagne zijn. Die zou volgens hen moeten zorgen voor “een stevige structuur in de verschillende landen”. Dat zou hun tijdens de campagne meer tijd geven voor het verzamelen van handtekeningen en een nog betere langetermijnplanning mogelijk maken.

Tips voor toekomstige organisatoren

- Heeft u juridische vragen? Stuur ze naar de helpdesk van het Forum voor het Europees burgerinitiatief.
- Zorg voor een goede communicatie binnen de campagnestructuur, zowel in horizontale als in verticale richting!
- Motivatie is essentieel. Informeer daarom de nationale coördinatoren wekelijks over de stand van zaken.
- Om hen aan te moedigen.
- Lijkt het doel van 1 miljoen handtekeningen te hoog gegrepen, begin dan met een aantal duidelijke doelstellingen per land en voor de hele EU, en houdt de vooruitgang goed in de gaten.
- Leg bij de campagne de nadruk op landen waar het thema al veel belangstelling krijgt.
- Vergeet niet dat het uiteindelijk de Europese Commissie is die beslist of een geslaagd Europees burgerinitiatief wordt doorgezet.

Lessen voor de toekomst

- De organisatoren wisten dat de Commissie niet verplicht zou zijn om wetgeving voor te stellen. Zij gingen er wel van uit dat een «geslaagd initiatief in heel Europa de politieke druk zou opvoeren en een discussie zou losmaken».
- Ondanks het feit dat het initiatief publiekelijk werd gesteund door paus Benedictus XVI en paus Franciscus, had de «campagne te kampen met een gebrek aan media-aandacht».
- En, last but not least, de campagne concentreerde zich op landen met een sterke pro-life-beweging (zoals Frankrijk, Duitsland, Polen, Spanje en Italië). Daardoor werden er weinig handtekeningen opgehaald in landen zonder eigen nationaal comité, waar ook de financiële middelen beperkt waren.